

Вибираючи вид гри, вчителю трудового навчання необхідно враховувати навчально-виховні завдання уроку, зміст навчального матеріалу підготовленість і вік учнів.

Таким чином, ігрове навчання – це активна пізнавальна діяльність в ігровій формі, в процесі якої учні під керівництвом вчителя, являючись учасниками імітаційно-ігрової ситуації, виявляючи ініціативу, самодіяльність, оволодівають знаннями, вміннями, навичками, виробляють активну життєву позицію і творчий стиль діяльності.

Правильно організована на уроках трудового навчання ігрова діяльність розвиває в учнів пам'ять, увагу, стимулює розумову діяльність, формує пізнавальний інтерес до трудового навчання, а також успішно долає пасивність учнів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дидактичні ігри на уроках обслуговуючої праці: Навчально-методичний посібник / Ю.С. Кулінка, Л.О. Савченко, Н.В. Волкова // – Кривий Ріг. – 2010. – 177 с.
2. Теорія і методика навчання технології: [навч. посіб.] / [за заг. ред. О.М.Коберника]. – Умань: ФОРМ Жовтий О.О., 2014. – 480 с.

ПРОБЛЕМНЕ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ ТЕХНОЛОГІЇ В СТАРШИХ КЛАСАХ ЯК СТИМУЛЮВАННЯ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Дмитро Духно, магістрант
Наук. керівник: Л.А.Даннік, к.п.н., доцент (БДПУ)

Актуальність дослідження. Соціально-економічні перетворення, що відбуваються в Україні, світові тенденції гуманізації, інтеграції та глобалізації суспільства визначили нові пріоритети розвитку освітньої галузі. Одним із головних напрямів модернізації освіти в Україні є створення якісно нової школи – школи життєтворчості й самореалізації особистості, в якій утверджується бажання і вміння навчатися впродовж життя.

Накопичення знань у їх традиційному розумінні певною мірою втрачає своє значення як мета освітнього процесу. Роль сучасного викладача не в тому, щоб ясніше, зрозуміліше, ніж у підручнику, повідомити учню інформацію, а в тому, щоб стати постановником певної навчальної проблеми, організатором пізнавальної діяльності, у якій головним суб'єктом у системі «викладач-учень» стає саме учень. Цим вимогам повинна відповідати адекватна педагогічна технологія, тобто галузь знання, що включає методи, засоби навчання, теорію їх використання для досягнення цілей, опис та регламентацію дій. У певній мірі вищезазначеним вимогам відповідає проблемне навчання.

Ступінь досліджуваності проблеми. Теорією застосування проблемних методів навчання займалися і займаються багато вчених і практиків: М. Скаткін, І.

Лернер, В. Оконь, Н. Менчинська, М. Данилов, Ю. Бабанський, М. Махмутов, А. Матюшкін, А. Хуторський та багато інших.

Мета дослідження – полягає у теоретичному обґрунтуванні проблемного навчання на уроках технології в старших класах як стимулювання творчої діяльності.

Методи дослідження – вивчення педагогічної і методичної літератури; педагогічний експеримент.

Сутність дослідження. На розвиток творчого мислення учнів впливає безліч чинників, а саме такі, як зміст уроку, майстерність вчителя, методи і прийоми навчання, уміла організація уроку, правильний вибір виробу і т.д.

Розглянемо деякі найбільш ефективні умови, прийоми, й методи які сприяють розвитку творчого мислення учнів на уроках технології в старших класах. Одним з найбільш ефективних методів, на нашу думку, є проблемний виклад матеріалу.

«Проблемне навчання, – пише М. І. Махмутов, – є навмисна цілеспрямована діяльність вчителя і учнів по постановці навчальних проблем, їх формулюванню, висуненню гіпотез, їх обґрунтуванню і перевірці на практиці» [1].

При проблемному викладі перед учнями висуваються вузлові проблеми і питання. До яких відносять ті, на які учні не можуть відповісти відразу: для цього у них не вистачає якихось відомостей, певної інформації.

На іншу особливість проблемного викладу знань указує М. Н. Скаткін: «Суть його полягає в тому, що вчитель не просто повідомляє кінцеві висновки науки, як не відоме що звідки взяли, але й відтворює в якійсь мірі шлях її відкриття. Поставивши питання, він розкриває внутрішні суперечності, що виникають при його рішенні, міркує в голос, виказує припущення, обговорює їх, спростовує можливі заперечення, доводить істину за допомогою експерименту.» [2].

Таким чином, можуть бути наступні два види проблемного викладу матеріалу:

1. Висунення окремих проблем, постановка проблемних питань, основна мета яких полягає в організації активної діяльності учнів при засвоєнні нових знань. Вчитель ставить перед учнями такі проблеми і питання, які зацікавлюють їх, викликаючи активну розумову діяльність.

2. Висловлюючи зміст теми, вчитель демонструє перед учнями самий шлях наукового мислення, примушує учнів стежити за діалектичним рухом думки до істини, робить їх як би співучасниками наукового пошуку.

Основні висновки. Таким чином, проблемне навчання передбачає послідовні й цілеспрямовані пізнавальні завдання, які учні розв'язують під керівництвом учителя й активно засвоюють нові знання. В організації навчання на проблемній основі найскладнішим є питання створення передпроблемного і проблемного творчого клімату співробітництва викладача, груп, колективу з тим,

щоб легше було вносити (учням і викладачу) проблемні ситуації в освітній процес.

ЛІТЕРАТУРА

1. Махмутов М.И. Принцип проблемности / Энциклопедия профессионального образования: в 3-х т. / Под ред. С.Я.Батышева. М., АПО, 1999. – С.311-314.
2. Скаткин М.Н. Проблемы современной дидактики / М.Н.Скаткин. М.: Педагогика, 1980. – 90 с.

ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПОЗАУРОЧНІЙ ВИХОВНІЙ РОБОТІ

Канд. пед.наук, професор Коваленко Є.І., Дмитрієва Юлія Олександрівна,
магістрантка.

Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя, Ніжин, Україна

Здобувши незалежність, українська держава перебуває на шляху радикальних політичних, соціальних та економічних перетворень, обравши шлях свободи й демократії, національного відродження, цивілізованої, соціально зорієнтованої економіки, побудови нового громадянського суспільства.

Побудова і розвиток держави неможливі без патріотичного настрою її громадян. Тому на сучасному етапі в Україні патріотичне виховання розглядається як один з найважливіших компонентів політичної соціалізації. Суверенній Україні потрібні громадяни, які мають глибоко усвідомлену життєву позицію. Виховати таких особистостей можна за умови розвитку національної освіти, в якій система виховання та навчання ґрунтується на ідеях народної філософії, засадах української родинної та етнопедагогіки, народознавства, основах християнської релігії, наукової педагогічної думки.

Виховання у молодого покоління почуття патріотизму, активної громадянської позиції у справі зміцнення державності нині визнані проблемами загальнодержавного масштабу, адже відродження України неможливе без пробудження національної свідомості українського народу, насамперед молоді. Патріотизм покликаний дати новий імпульс духовному оздоровленню народу, формуванню в Україні громадянського суспільства, пріоритетами якого є громадянська свідомість, моральна та правова культури особистості, національна самосвідомість.

Виходячи з цього, патріотизм на даний час є нагальною потребою як держави, якій необхідно, щоб усі діти стали національно свідомими громадянами – патріотами, здатними забезпечити країні гідне місце в цивілізованому світі, так і особистості, яка своєю діяльністю любов'ю до Батьківщини прагне до формування національної самосвідомості. Варто зазначити, що актуальність патріотичного виховання зумовлюється процесом становлення України як єдиної політичної нації, адже воно покликане